

5. Chýba uverejnenie na účely citácie podľa článku 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29/ES, keď citované diela alebo ich časti nie sú, napríklad prostredníctvom zarážok alebo poznámok pod čiarou, neoddeliteľne začlenené do nového textu, ale sú na internete pomocou odkazov sprístupnené verejnosti ako súbory PDF, ktoré možno vyhľadať samostatne popri novom texte?
6. Treba pri otázke, kedy bolo dielo v zmysle článku 5 ods. 3 písm. d) smernice 2001/29/ES už sprístupnené verejnosti v súlade so zákonom, vychádzať z toho, či toto dielo bolo vo svojej konkrétnej podobe už predtým uverejnené so súhlasom autora?

⁽¹⁾ Smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko)
28. augusta 2017 – Milkijas Addis/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-517/17)

(2017/C 392/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Milkijas Addis

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Bráni právo Únie členskému štátu (v tomto prípade: Nemecko), vykonávajúc svoje oprávnenie podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ ⁽¹⁾, resp. úpravy v podobe článku 25 ods. 2 písm. a) smernice 2005/85/ES ⁽²⁾, ktorá mu predchádzala, zamietnuť žiadosť o medzinárodnú ochranu ako neprípustnú z dôvodu priznania postavenia utečenca v inom členskom štáte (v tomto prípade: Taliansko), ak konkrétna podoba tejto medzinárodnej ochrany, predovšetkým životné podmienky osôb, ktorým bolo priznané postavenie utečenca, v tomto druhom členskom štáte, ktorý žiadateľovi už udelil medzinárodnú ochranu (v tomto prípade: Taliansko), nevyhovuje požiadavkám článku 20 a nasl. smernice 2011/95/EÚ bez toho, že by bola v rozpore s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie, prípadne s článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná: Platí uvedené aj v prípade, že osobám s priznaným postavením utečenca sa v členskom štáte, kde im toto postavenie bolo priznané (v tomto prípade: Taliansko)
  - a) nezabezpečujú žiadne existenčné potreby, resp. sa im v porovnaní s inými členskými štátmi zabezpečujú len v značne obmedzenom rozsahu, ale nezaobchádza sa s nimi v tomto ohľade inak ako so štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu?
  - b) sa síce zabezpečujú práva podľa článku 20 a nasl. smernice 2011/95/EÚ, ale fakticky majú ťažší prístup k dávkam, ktoré sú s tým spojené, alebo k takým dávkam sietí pre rodinu či občianskej spoločnosti, ktoré predstavujú náhradu či doplnenie štátnych dávok?

3. Bráni článok 14 ods. 1 prvá veta smernice 2013/32/EÚ, resp. úprava v článku 12 ods. 1 prvá veta smernice 2005/85/ES, ktorá mu predchádzala, uplatneniu takého vnútroštátneho ustanovenia, podľa ktorého neuskutočnenie osobného pohovoru žiadateľa pri zamietnutí žiadosti o azyl, ktoré bolo vydané vykonávajúc oprávnenie podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, resp. úpravy v podobe článku 25 ods. 2 písm. a) smernice 2005/85/ES, ktorá mu predchádzala, nevedie ako neprípustné k zrušeniu tohto rozhodnutia z dôvodu chýbajúceho pohovoru, ak má žiadateľ v konaní o opravnom prostriedku možnosť uviesť všetky skutočnosti, ktoré svedčia v neprospech rozhodnutia o neprípustnosti, a aj s prihliadnutím na toto tvrdenie nemôže byť vo veci samej vydané žiadne iné rozhodnutie?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany; Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 6.

(²) Smernica Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca; Ú. v. EÚ L 326, 2005, s. 13.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 28. augusta 2017 – Stefan Rudigier

(Vec C-518/17)

(2017/C 392/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ opravného prostriedku „Revision“: Stefan Rudigier

Odporca: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Uplatní sa článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 (¹) o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave aj pri zadávaní zmluvy na zákazku na službu vo verejnom záujme podľa článku 5 ods. 1 druhej vety tohto nariadenia pre služby v osobnej autobusovej doprave podľa postupu, ktorý je stanovený v smerniciach o verejnom obstarávaní (smernica 2004/17/ES alebo 2004/18/ES)?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Vedie porušenie povinnosti, aby sa najmenej rok pred uverejnením výzvy na predkladanie súťažných návrhov uverejnili informácie uvedené v článku 7 ods. 2 písm. a) až c) nariadenia (ES) č. 1370/2007, k tomu, že výzvu na predkladanie ponúk, ktorá sa uskutočnila bez uvedeného uverejnenia najmenej rok pred začiatkom konania, ale podľa článku 5 ods. 1 druhej vety nariadenia postupom v súlade so smernicami o postupoch verejného obstarávania, treba považovať za nezákonnú?